

פניי התוכנית

הדביר את נגע המלריה בגליל. ביום השישי האחרון הפגינו השניים בתל-אביב נגד הגזענות. בעיקבות ה- התקפה על יוסי שגיא. שהוא חבר לדירה של ג'וליאנו.

עם אמצא בהכגנה ג'וליאנו עם א" מר. ארוה מר. שהיא בתו של הפרופסור הנודע מראש-פינה. אשר

דירת-רווקים אופיינית, הפוכה לא מעט. נעלים גבריות זרוקות ככניסה לבית, חרריהמגורים גם הוא הפוך. ליד

ואיומים כסכין-גילוח. להפתעתי, תגו בתו היתה הפוכה. הוא לא התכופף. גם הוא מודע לסכנות. כשהלכנו לטל-

דבר מסוג זה, הוא לא הספיק וכבר אמר לו שגיא: "אני לא מצטער לרגע. אני לא מתכוון לעזוב את הדירה ולא לנתק

ג'וליאנו, בן לאם יהודיה ולאב ערבי, ניגש אחרי המיקרה ליוסי שגיא. חברו. הוא הרגיש אשם במה שקרה לחברו לדירה, ורצה לומר לו כל מיני דברים, אולי הוא רוצה להיפרד ממנו, אולי לא נוח לו לחיות עם איומים מתמידים. בשל שותפו לדירה הנחשב כערבי.

ר ארץ כולה הוכתה כהלם — צעיר יהודי הותקף כאלמות, נחתך כפניו כסכין-גילוח והוכה בכל חלקי גופו. אתה מחלל את הדת היהודית, אמרו ליוסי שגיא, לדבריו, שני חבריונים, אם תמשיך לגור בדירה עם ערבי נרצח אותך!" יוסי שגיא שכב פצוע קל על ריצפת המיסדרון בדירתו, עד שפונה לבית-

ג'וליאנו באום-אל-יחם (משמאל) מוביל אחד מ" נפגעי הגזא בשביתתו ש" היתה באום-אל-יחם לפני שבועיים, כשמאיר כהנא עמד לבוא לכפר.

הבריונים פרצו לדירה שבה גרים הדוגמן היהודי והשחקן שאביו ערבי. האם היתה זאת תקיפה גזענית או הסתבכות אישית?

הקיר כוננית מעץ, ועליה מסודרים שורות שורות מאות תקליטים. האוסף של יוסי שגיא.

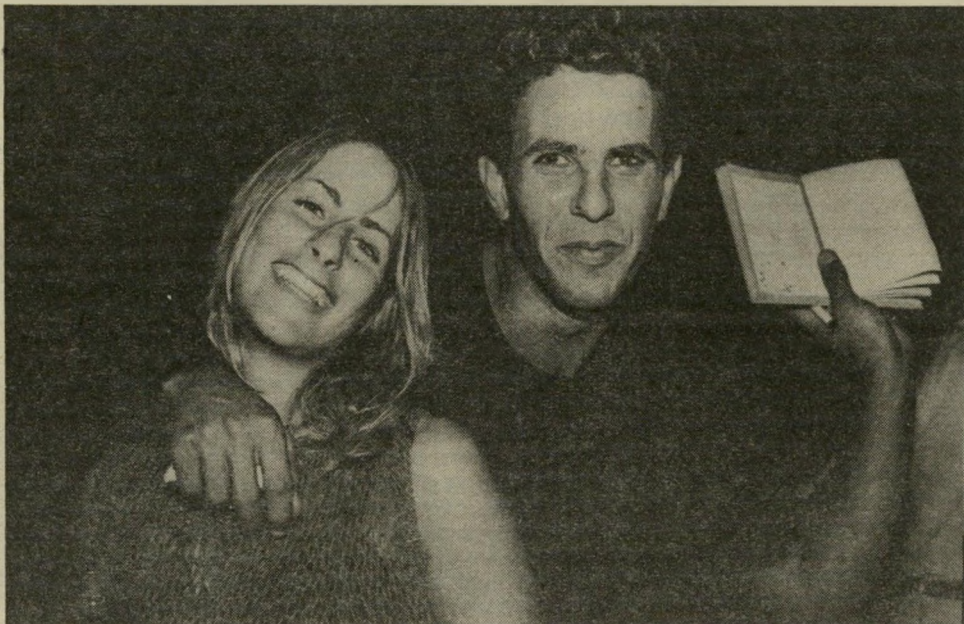
ג'וליאנו, כמיכנסי ספורט קצרים ובגופיה אפורה, כמו של צה"ל, יושב ליד שולחן-האוכל ומספר את סיפורו. הוא נולד לסאליבה חאמיס, ערבי נוצרי מן הכפר ר'מה שבגליל, סופר ועיתונאי כמיקצועו וקומוניסט אדוק בחייו. ולאורנה מר, בתו של הפרופסור הנודע מראש-פינה, שביער את מחלת המלריה בארץ. ארנה הכירה את סאליבה כששניהם היו חברים במפי" לגה הקומוניסטית. הם התחתנו ונולדו להם שלושה בנים. לפני שנים אחדות עזבה ארנה את המיפלגה ונפרדה בעיקבות זאת גם מבעלה. הילדים גדלו בבית שונה מבית ילדותם. ג'וליאנו נזכר, שבהיותו ילד היו חבריו לכיתה שואלים אותו בהתגרות את מי הוא אוהב יותר, את אבא או את אמא, שאלה שלגביו היתה לה משמעות הרבה יותר עמוקה מאשר לכל ילד נורמלי. "אני הייתי אומר: אני קומוניסט, אני אוהב את שניהם." את התשובה למד מאמא, את הילדים בכיתה היא סיפקה. הוא לא ידע אז מה זה בריוק קומוניסט.

ויוזיה אמרתי לו שאיש לא מבטיח שזו התקיפה האחרונה. הוא אמר שהוא יודע וזוה לא איכפת לו.

ג'וליאנו ישב על הכיסא בדירתו.

איתך את הקשרים. אני אחסוך לך את כל מילות הצער.

"הייתי מופתע", סיפר ג'וליאנו, אחרי פגיעה פיזית משפילה כזאת

לתל-אביב לפני חודש. הוא בא לתל-אביב כדי לקבל תפקיד ראשי בצילומי סרט חדש. של הבימאי עמוס גוטמן. שיצולם בקרוב. אבל לא מתכוון להישאר בה.

ג'וליאנו וחברתו עם מיה שוורץ, חב" מיה, חיפאית גם היא. עברה ביחד עם ג'וליאנו

החולים. לשם הגיעו השוטרים כדי לחקור אותו. הם התייחסו אליו, לדבריו, באופן משפיל ביותר. הטרואמה שלו מן החקירה הראשונה של המישטרה, היתה קשה לא פחות מן המעשה עצמו. שגיא, בחור בן 22, נתקל בפעם הראשונה בחייו בשוטרים. אלה ניסו להוביל את החקירה לביוון הומרי סכסואלי. כשבאו לחקור אותו, לא שאלו אותו על התוקפים, באותה הרחבה כפי ששאלו על יחסיו עם ג'וליאנו מר, שותפו לדירה. שאלו אותו מי הכחור ומה טיב יחסיו עימו. זה לא יתכן, אמר השבוע ג'וליאנו מר, "שוו תקיפה על רקע הומרי סכסואלי. בחורות נמצאות בדירה כמעט 24 שעות ביממה. גם החברה שלי וגם החברה של יוסי מתגוררות פה רוב הזמן. חזיות ותחתוני-ג'ינסים תלויים כל הזמן על החבל. כולם יודעים שאנחנו רק שותפים לדירה." רק בשלב מאוחר יותר, אחרי התערבותו של אריה עמית, קצין בכיר במישטרת המחוז, היפנו החוקרים את החקירה גם לכיוון הגזעני, וביקשו משגיא לבוא למישטרה ולהרכיב קלסטרון של תוקפים.